

Ones fantasma

José Vicente Villaescusa (Josep Vicent en algunes notes de premsa), actual director general de Radiotelevisió Valenciana (RTVV) i per tant primer i principal assessor del director de Canal 9, Jesús Sánchez Carrascosa, es despenja aquesta setmana en el diari *Levante* amb una declaració d'intencions realment fantasmagòrica: "RTVV tindrà un segon canal informatiu cent per cent en valencià i vertebrador de les comarques el 1997". La notícia podria haver motivat vinga d'alegries

en un país normal, per exemple entre els periodistes, que veurien ampliada la demanda de treball; per exemple entre els que creiem que això de les comarques és realment clau per entendre el País Valencià i per donar-li contingut també; i per últim exemple, per als que sabem que la presència del valencià en els mitjans de comunicació pot ser qüestió de vida o mort per a la llengua catalana (i no sols al País Valencià). Però el fet és que les declaracions de Villaescusa, recollides i amplificades pel president Zaplana, no han emocionat ningú. Es lògic: són tan absurdes que ningú no les entén més enllà d'una *boutade* política, les de pitjor gust. Hem sentit en les veus dels polítics parlar de tants projectes que mai no s'arriben a fer, i en això els valencians en són

mestres, que la capacitat d'indignació està totalment esmolada, però la de comprensió no i ara per ara és més que evident que el 1997 no tindrem un segon canal, ni serà íntegrament en valencià i, per descomptat, no servirà per a vertebrar cap comarca.

Podríem començar per les comarques. Quines comarques? L'Alcoià o la Muntanya? La Safor o el Marquesat de Gandia? El president de la Diputació d'Alacant, el senyor Julio de España, militant del PP que és el partit que diu que governa al País Valencià, publica mapes "comarcals" amb divisions que inventa, qui sap si en les nits d'insomni, i es permet dir en la premsa degana que la divisió tradicional de les comarques és un "invent dels catalanistes". Per altra banda, el govern del president Zaplana subvenciona amb generositat entitats com el Grup d'Acció Valencianista, que es dediquen a

fer-li la competència en pamflets a tot color, quant a geografia virtual es refereix, al senyor De España. Únicament el soci dels populars en el govern autonòmic, Unió Valenciana, té molt clar això de les comarques valencianes; són tres: València, Castelló i Alacant.

Podríem continuar per la llengua. Això del cent per cent en valencià és el que van demanar centenars d'ajuntaments valencians abans que la TVV començara a funcionar i el que els lectors benintencionats interpretàvem quan llegíem en la llei de creació que l'ens havia de servir bàsicament "per promoure la difusió i el coneixement del valencià". Després va resultar que el cent per cent era, com a màxim, i sempre fora de *prime time*, el 60%.

El mateix Villaescusa dóna en l'esmentada entrevista algunes pistes més sobre el tema lingüístic a la TVV: "fer programes en castellà no és pecat" o "a RTVV li interessava l'esdeveniment [la col·laboració amb la gala de celebració dels quaranta anys de TVE] per projectar la imatge de València en Iberoamèrica".

En resum: el partit que governa en la Generalitat valenciana no té ni idea de les comarques que la formen (i a més va votar fa no massa contra una llei de comarcalització) i ha decidit continuar la

línia de l'anterior gestor de RTVV, Amadeu Fabregat, col·locat pel PSOE, de fer una televisió, no sols de qualitat infame, sinó rigorosament bilingüe; rigorosament per al valencià que se'n duu la pitjor part en la graella de programació.

Per acabar-ho d'adobar, el deute de la TVV ha crescut en un 1.000% des que se'n va fer càrrec el senyor Carrascosa, expert en això d'arruïnar negocis periodístics (abans eren seus i ara són nostres, però ho fa igual de bé) i poc quedarà per a nous canals, com no siga el de Valencia Te Ve, un negoci privat que el mateix Carrascosa prepara des del seu despatx públic.

Així doncs, el projecte, la *boutade*, del segon canal no pot ser sinó cosa de fantasmes, d'aquells de les novel·les per a xiquets que més que por realment fan riure, encara que siga de pena. ■

JORDI SEBASTIA

"Hem sentit parlar de tants projectes que mai no s'arriben a fer, i en això els valencians en són mestres, que la capacitat d'indignació està totalment esmolada."